

Education & Theatre

Vol 26 (2025)

Education & Theatre

The Gaza Monologues Part II

Marina Johnson

doi: [10.12681/edth.43274](https://doi.org/10.12681/edth.43274)

To cite this article:

Johnson, M. (2025). The Gaza Monologues Part II: Iman Aoun in conversation with Marina Johnson. *Education & Theatre*, 26, 120–123. <https://doi.org/10.12681/edth.43274>

Μονόλογοι από τη Γάζα

Μέρος 2ο: Η Iman Aoun σε συζήτηση με τη Marina Johnson

<https://doi.org/10.12681/edth.43274>

Αυτή η συνέντευξη είναι το δεύτερο μέρος της ενασχόλησης αυτού του τεύχους με το Θέατρο ASHTAR (βλ. επίσης *Μονόλογοι από τη Γάζα*: Μέρος 1ο, σ. 92-97). Η Marina Johnson συζητά με την Iman Aoun, συνιδρύτρια και γενική διευθύντρια του Θεάτρου ASHTAR. Με έδρα τη Ραμάλα, το ASHTAR είναι μια κορυφαία παλαιστινιακή θεατρική ομάδα, αναγνωρισμένη για τη δέσμευσή της στην κοινωνική δικαιοσύνη μέσω του θεάτρου. Ένα από τα πιο γνωστά προγράμματά της είναι οι *Μονόλογοι από τη Γάζα*, μια δυνατή σειρά μαρτυριών που γράφτηκαν από νέους στη Γάζα μετά την ισραηλινή επίθεση το 2008-2009. Η συνέντευξη εμβαθύνει στη συζήτηση για το έργο του θεάτρου Ashtar και το καλλιτεχνικό και πολιτικό όραμα της Aoun.

Λέξεις-κλειδιά: *Θέατρο του Καταπιεσμένου, πολιτικό θέατρο, μνήμη και ταυτότητα, Διακρατικά Δίκτυα Θεατρικών Παραστάσεων, Θέατρο της Κοινότητας*

Marina Johnson: *Ως καλλιτέχνης του θεάτρου και ακτιβίστρια, τι σκεφτόσασταν για τη θέση του θεάτρου και συγκεκριμένα για τους «Μονόλογους από τη Γάζα»,¹ μόλις ξεκίνησε η γενοκτονία; Σας πέρασε αμέσως από το μυαλό να αρχίσετε να εργάζεστε ξανά μαζί τους; Μπορείτε να μου εξηγήσετε πώς σκεφτήκατε;*

Iman Aoun: Κάθε φορά που ξεσπάει πόλεμος στη Γάζα, νιώθουμε ότι είμαστε ανίσχυροι στη Δυτική Όχθη, επειδή η Γάζα είναι τόσο κοντά, αλλά είναι και τόσο μακριά μας. Δεν μπορούμε να προσεγγίσουμε τους ανθρώπους μας εκεί –τους οποίους αγαπάμε πολύ και συνεργαζόμαστε σε συνεχή βάση– και δεν μπορούμε να βεβαιώσουμε ότι είναι ασφαλείς ή να τους βοηθήσουμε να φτάσουν σε ασφαλείς τόπους σε περιόδους πολέμου. Νιώθουμε όμως ότι έχουμε ένα καθήκον: Αν δεν μπορούμε να τους βοηθήσουμε σωματικά, μπορούμε τουλάχιστον να τους βοηθήσουμε να υψώσουν τη φωνή τους στον κόσμο και να πουν την ιστορία τους. Είμαστε το βήμα μέσω του οποίου μπορούν να μεταφέρουν τα μηνύματά τους και να δείξουν στον κόσμο πώς είναι η καθημερινή τους ζωή όταν δέχονται επίθεση. Όταν ξεκίνησε η γενοκτονία, νιώσαμε ότι –εννοώ πως αυτή είναι η έκτη φορά που συμβαίνει– δεν είναι η πρώτη. Κάθε φορά είναι ακόμη χειρότερη από την προηγούμενη, κι αυτή τη φορά ήταν σαφές από την αρχή ότι θα είναι κόλαση. Η ιδέα [να δημιουργηθεί μια ανοιχτή πρόσκληση για την παρουσίαση των *Μονο-*

λόγων από τη Γάζα το 2023] προέκυψε επειδή ο κόσμος άρχισε να αντιδρά διαφορετικά αυτή τη φορά. Ένωσαν, σκέφτονταν και μιλούσαν για το πόσο βάνουσοι ήταν οι Παλαιστίνιοι απέναντι στους Ισραηλινούς [στις 7 Οκτωβρίου, αγνοώντας παράλληλα την ιστορία της κατοχής και της επίθεσης εναντίον των Παλαιστινίων]. Ήθελα να παρουσιάσω στον κόσμο μια αμφιλεγόμενη αφήγηση, που τονίζει ότι αυτό που συμβαίνει δεν συμβαίνει ξαφνικά. Είναι μια συνεχής γενοκτονική αντίληψη από την ισραηλινή κατοχή προς τον λαό μας, από το 1917, για να σβήσει τους ανθρώπους, να σβήσει τον τόπο και να καταλάβει τον τόπο χωρίς τους ανθρώπους. Γνωρίζουμε την επωνυμία που χρησιμοποίησε το ισραηλινό έθνος – «μια γη χωρίς λαό για έναν λαό χωρίς γη».² Προσπάθησαν να μετατρέψουν αυτή την πλαστογράφηση σε πραγματικότητα. Ως Παλαιστίνιοι ακτιβιστές και καλλιτέχνες θέλαμε να πούμε ότι υπάρχει μια διαφορετική αφήγηση, που αξίζει να ακουστεί και να ειπωθεί. Το γεγονός είναι ότι οι Παλαιστίνιοι αντιμετωπίζουν πραγματικά αυτές τις φρικαλεότητες ξανά και ξανά και όχι επειδή είμαστε βίαιοι εκ φύσεως. Για μας στο ASHTAR είχαμε ήδη το *Μονόλογοι από τη Γάζα*, το οποίο αφηγείται μια εναλλακτική ιστορία. Οι ιστορίες μιλούν στις καρδιές και στα μυαλά των ανθρώπων, γι' αυτό θέλαμε να τις μοιραστούμε με τους ανθρώπους σε ολόκληρο τον κόσμο μία ακόμη φορά. Γι' αυτό τις στείλαμε σε όλο τον κόσμο, για να ενημερώσουμε ότι αυτό

συμβαίνει από το 2008-2009, κατά τη διάρκεια της πρώτης επίθεσης. Ήταν επίσης σημαντικό να πούμε ότι οι νέοι, τα παιδιά, είναι αυτοί που επηρεάζονται περισσότερο και έχουν μια εντελώς διαφορετική αντίληψη της κατάστασης. Θέλαμε αυτή η αντίληψη να ακουστεί.

M.J.: *Ο κόσμος ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του Θεάτρου ASHTAR να παρουσιάσει τους μονολόγους τον Νοέμβριο του 2023. Ενώ βρισκόμουν στην Παλαιστίνη, κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας έμαθα ότι υπάρχουν οι «Νέοι Μονόλογοι από τη Γάζα», μονόλογοι που γράφτηκαν πρόσφατα από τους αρχικούς συγγραφείς.³ Πώς έχετε διατηρήσει επαφή με τους συγγραφείς και πώς γράφτηκαν οι νέοι μονόλογοι; Οι αρχικοί μονόλογοι γράφτηκαν υπό την καθοδήγηση του Ali Abu Yassin. Συμμετείχε στους «Νέους Μονολόγους από τη Γάζα»;*

I.A.: Ο Ali ήταν ένας από τους μαθητές και έκτοτε έγινε συνάδελφός μας. Είναι μια διακεκριμένη προσωπικότητα στη Γάζα, που εργάζεται ως καλλιτέχνης, ηθοποιός, σκηνοθέτης και δραματουργός. Συνεργαστήκαμε πολύ στενά οι δυο μας το 2010, εγώ υποστηρίζοντάς τον στην εκπαίδευση και βοηθώντας τον να αναπτύξει τις ιδέες του μέχρι τη στιγμή που ήταν έτοιμες για παρουσίαση. Ήταν η κεντρική φυσιογνωμία στο πεδίο κι εγώ ήμουν το άτομο στα παρασκήνια, αν θέλετε. Ο Ali συνεργαζόταν μαζί μας πριν και έπειτα από τους Μονολόγους από τη Γάζα, εκπαιδεύοντας νέους ανθρώπους. Οι συγγραφείς των Μονολόγων εκπαιδεύτηκαν για τρία επιπλέον χρόνια και αποφοίτησαν, πήραν τα πιστοποιητικά τους και άρχισαν να συνεργάζονται μαζί μας σε διάφορα θεατρικά έργα, οπότε συνεχίσαμε να είμαστε σε επαφή μαζί τους. Φυσικά, χάσαμε την επαφή με κάποιους ανθρώπους καθώς μεγάλωσαν, παντρεύτηκαν και ξεκίνησαν άλλες δουλειές. Το 2023 καταβάλαμε ιδιαίτερη προσπάθεια να επανασυνδεθούμε με όλους, αλλά δεν καταφέραμε να εντοπίσουμε κάποιους από αυτούς. Ωστόσο, βρισκόμαστε σε συνεχή επαφή με πολλούς από τους συγγραφείς κατά τη διάρκεια διάφορων προγραμμάτων και εκπαιδεύσεων. Αφότου ολοκλήρωσαν την εκπαίδευσή τους, άρχισαν να διδάσκουν τη νεότερη γενιά, υποστηρίζοντάς την κατά τη διάρκεια των πολέμων στη Γάζα και χρησιμοποιώντας τις ίδιες μεθοδολογίες.

Όταν η διεθνής κοινότητα άρχισε να παρουσιάζει τους Μονολόγους από τη Γάζα κατά τη διάρκεια του γενοκτονικού πολέμου στη Γάζα, οι άνθρωποι ρωτούσαν συνεχώς για τους αρχικούς συγγραφείς. Μέχρι αυτή τη στιγμή, είμαστε σε επαφή με 22 από αυτούς και είχαμε αρκετές συναντήσεις μέσω Zoom. Με πολλούς είμαστε σε καθημερινή επαφή. Κατά τη διάρκεια ενός από αυτά τα Zoom, τους ζητήσαμε να γράψουν μία ακόμη μαρτυρία για το τι νιώθουν,

αφού ο κόσμος άκουγε τις φωνές τους και απαντούσε στους μονολόγους τους. 21 από αυτούς έγραψαν νέους μονολόγους. Λοιπόν 20 από αυτούς είναι μονόλογοι που μπορεί κανείς να διαβάσει, αλλά ένα άτομο υπέβαλε ένα κενό χαρτί με δάκρυα πάνω του, το οποίο μιλάει από μόνο του.

Πριν από αυτό όμως υπήρχαν πάντα άλλα πρότζεκτ, όπως το ντοκιμαντέρ του 2021, *The Gaza Monologues: Ten Years and the Dream Continues*.⁴ Αυτή η ταινία μικρού μήκους αφορούσε τους συγγραφείς οι οποίοι βρίσκονταν υπό διπλή πολιορκία: πολιορκία σχετικά με την υγεία, λόγω της πανδημίας του Covid-19 και την ισραηλινή πολιορκία. 23 από τους αρχικούς συγγραφείς συμμετείχαν στην ταινία. Παρακολούθησαν ένα πενήνήμερο εργαστήριο και εμφανίστηκαν στο ντοκιμαντέρ. Για τον καθένα ξεχωριστά το να γράφουν ξανά σε αυτή τη φάση της ζωής τους σήμαινε υιοθέτηση μιας διαφορετικής προσέγγισης. Πολλοί από αυτούς έγραψαν με πόνο περισσότερο από οτιδήποτε άλλο. Τώρα έχουν οικογένειες και οι φόβοι τους έχουν μεγαλώσει, επειδή ανησυχούν όχι μόνο για τον εαυτό τους και τους γονείς τους, αλλά και για τα παιδιά τους και για τη Γάζα συνολικά. Η γραφή προσφέρει μια κάποια ανακούφιση από το τραύμα και παρέχει μια διέξοδο.

M.J.: *Αυτό που είπες, για το ότι η διεθνής κοινότητα αρχίζει να επικεντρώνεται πραγματικά στους συγγραφείς, μου είναι οικείο. Έχω σκηνοθετήσει αρκετές παραγωγές των «Μονολόγων από τη Γάζα» στις Ηνωμένες Πολιτείες και τα ονόματα των συγγραφέων έχουν εντυπωθεί στο μυαλό μου. Όταν παρακολουθούσα τη νέα συλλογή ταινιών μικρού μήκους «From Ground Zero»,⁵ παρατήρησα ότι μία από τις ταινίες μικρού μήκους ήταν σε σκηνοθεσία του Tamer Najam. Από τότε που διάβασα τη μαρτυρία του στους «Μονολόγους της Γάζας», όταν είδα το όνομά του, σκέφτηκα: «Τον ξέρω!» Αυτό είναι αποτέλεσμα της δύναμης των «Μονολόγων από τη Γάζα». Μέσα από αυτό το έργο που δημιουργήσατε εσείς και το Θέατρο ASHTAR, υπάρχουν άνθρωποι που δεν έχουν πάει ποτέ στη Γάζα, αλλά νιώθουν μια βαθιά σύνδεση με τους ανθρώπους της Γάζας, και αυτή η σύνδεση τους ωθεί να συνεχίσουν να υπερασπίζονται την Παλαιστίνη.*

I.A.: Ο κύριος στόχος των Μονολόγων από τη Γάζα ήταν να προωθήσουν την πολιτική αλλαγή και να πιέσουν τις κυβερνήσεις να αλλάξουν τη στάση και τις αποφάσεις τους, προκειμένου να σταματήσουν αυτή τη γενοκτονία και να αποδώσουν επιτέλους δικαιοσύνη στην Παλαιστίνη. Για μένα η πιο σημαντική παράμετρος του να εμπλέκουμε θεατές σε όλο τον κόσμο ήταν το ότι οι άνθρωποι άρχισαν να λένε ότι καταλαβαίνουν και πως οι Μονόλογοι από τη Γάζα έγιναν ένα επιπλέον εργαλείο που τους βοηθά να μιλήσουν ανοιχτά εν ονόματι του λαού της Γάζας

και να πουν τις ιστορίες τους από πρώτο χέρι. Γι' αυτό οι μονόλογοι άρχισαν να χρησιμοποιούνται σε διαδηλώσεις. Όταν σκέφτομαι μια μακροπρόθεσμη προσέγγιση, ελπίζω ότι η Παλαιστίνη θα απελευθερωθεί και η Γάζα θα είναι ασφαλής υπό παλαιστινιακή ηγεσία και πως τίποτα χειρότερο δεν θα συμβεί. Θα ήθελα να δω όλους αυτούς τους ακτιβιστές, καλλιτέχνες και μαθητές που παρουσίασαν αυτούς τους μονολόγους επισκέπτες στη Γάζα, για να υποστηρίξουν και να αλληλεπιδράσουν με τον κόσμο, ώστε να νιώσουν ότι αυτό το καθήκον είναι μια συνεχής δέσμευση, μέχρι να αποδοθεί δικαιοσύνη.

M.J.: Μου αρέσει πολύ αυτή η προσδοκία. Νωρίτερα μίλησες για την εικόνα που προωθεί (branding) το Ισραήλ ως έθνος. Οι «Μονόλογοι από τη Γάζα» επίσης παρουσιάζουν την Παλαιστίνη με διαφορετικούς τρόπους. Μπορείς να μιλήσεις για την ιδέα της εικόνας ενός έθνους, την οποία γνωρίζω ότι διερευνάς στο ακαδημαϊκό σου έργο;

I.A.: Κάθε έθνος πρέπει να τοποθετεί τον εαυτό του στη συνείδηση των ανθρώπων παγκοσμίως, επειδή δίνουμε μια μάχη που δεν είναι μόνο με βόμβες και πυροβολικό αλλά και με τεχνολογία. Η δημιουργία branding για την Παλαιστίνη και τη Γάζα αυτή τη στιγμή σημαίνει επίσης διατήρηση του τόπου, των ανθρώπων και της ιστορίας έντονα ζωντανή, στη συνείδηση του κοινού. Η δημιουργία branding λειτουργεί αμφίδρομα. Συμπεριλαμβάνει την επένδυση σε ένα μέρος, αλλά ταυτόχρονα και το να λαμβάνεις κάτι ως αντάλλαγμα, είτε είσαι τουρίστας είτε επενδυτής, καλλιτέχνης κ.ο.κ. Η Παλαιστίνη έχει πολύ πλούσια ιστορία, πολιτισμό και κληρονομιά, αλλά η διεθνής κοινότητα δεν έχει πραγματικά την ευκαιρία να γνωρίσει αυτό τον πλούτο, επειδή όταν έρχονται εδώ ως τουρίστες, βλέπουν μέσα την ισραηλινή οπτική. Αυτό σημαίνει ότι δεν ενσωματώνονται πραγματικά στον πολιτισμό μας, δεν μας καταλαβαίνουν, ούτε αντιλαμβάνονται την Παλαιστίνη μέσα από τα μάτια και το όραμά μας. Αυτός ακριβώς είναι ο λόγος για τον οποίο θέλω να αλλάξω αυτή την αφήγηση, θέλω να τους δείξω την ομορφιά, τον πλούτο και τις ηρωικές στιγμές του έθνους μου και αυτού του τόπου. Ο λαός της Γάζας και το branding του περιστρέφονται γύρω από την αντίσταση, την ανθεκτικότητα και την ακλόνητη στάση του (sumud), όπως και παντού στην Παλαιστίνη – γιατί τώρα δεν μπορούμε να μιλάμε μόνο για τη Γάζα. Μιλάμε επίσης για την Τζενίν, την Τουλκαρέμ και τη Ναμπλούς, και όλα τα στρατόπεδα προσφύγων, που όλα αυτά τα χρόνια περιφρουρούν την ιστορία και τον σκοπό της Παλαιστίνης. Γι' αυτό είναι σημαντικό να αναγνωρίζουμε ότι κάποια ιστορία καταγράφεται σε βιβλία, αλλά άλλες ιστορίες ενσωματώνονται στις ζωές των ανθρώπων.

M.J.: Αυτό είναι πανέμορφο, Ιμάν. Συνεχίζοντας από την ιδέα του branding, ξεκίνησες την καμπάνια «Γράμματα στη Γάζα». Μου άρεσε πολύ όταν διάβασα το κάλεσμα για υποβολές, επειδή έχουμε πάρει τόσα από τους «Μονολόγους από τη Γάζα» και το «Γράμματα στη Γάζα» παρέχει μια ευκαιρία στους ανθρώπους να απαντήσουν. Από πού προήλθε η ιδέα γι' αυτό το πρότζεκτ και πώς πιστεύεις ότι το δέχτηκε ο κόσμος;

I.A.: Τα Γράμματα στη Γάζα⁶ ήταν μια απάντηση στους Μονολόγους από τη Γάζα και στον μαζικό παγκόσμιο αντίκτυπο που είχαν. Θέλαμε να δώσουμε κάτι πίσω σ' αυτούς τους ανθρώπους, αλλά δεν πρόκειται για εμπορική συναλλαγή. Είναι περισσότερο σαν να μεγαλώνουμε μαζί προς έναν κοινό στόχο: να ενθαρρύνουμε τους ανθρώπους να συνδεθούν μέσα από την συγγραφή και τις ιδέες. Η ομάδα στη Γάζα δεν έχει ακούσει ακόμα όλες τις επιστολές. Δεν έχουν δει όλες τις παρουσιάσεις, αλλά το γεγονός ότι οι άνθρωποι μπόρεσαν να ανταποκριθούν και οι άνθρωποι στη Γάζα μπόρεσαν να διαβάσουν τις επιστολές τους έχει δώσει μεγαλύτερη αίσθηση ότι έχουν αξία. Όταν βρίσκεσαι σε μια τόσο δεινή κατάσταση, είναι σημαντικό να έχεις γνήσια υποστήριξη και να αισθάνεσαι ότι έχεις σημασία για κάποιον, ότι τη ζωή σου αξίζει να τη ζεις και αξίζει να παλεύεις γι' αυτή και αξίζει να σωθεί. Διαφορετικά γίνεται πολύ εύκολο να παραιτηθείς και να πεις: «Γιατί να προσπαθήσω; Όλοι θα πεθάνουμε ούτως ή άλλως, οπότε ας μας βομβαρδίσουν όλους». Η ματαιώση μπορεί να κυριαρχήσει στο μυαλό σου. Όταν όμως οι άνθρωποι συνδέονται μαζί σου και νοιάζονται για σένα, αυτό δημιουργεί έναν χώρο για ισχυρότερο μάχιμο πνεύμα και αντίσταση.

M.J.: Αυτό βγάζει απόλυτο νόημα και εκτιμώ που είπες ότι δεν πρόκειται για συναλλαγή. Επειδή πιστεύω ότι η συναλλακτική ιδέα είναι πολύ δυτική έννοια. Η δική σου προσέγγιση αφορά τη βοήθεια του ενός προς τον άλλο με διαφορετικούς τρόπους, όλους στο όνομα της απελευθέρωσης. Υπάρχει κάτι άλλο που θα ήθελες να πεις στους ανθρώπους που διαβάζουν αυτή τη συνέντευξη;

I.A.: Το μόνο που θα ήθελα να προσθέσω είναι ότι εύχομαι στη ζωή μου να βλέπαμε μια εκδοχή των Μονολόγων από τη Γάζα όπου οι συγγραφείς μιλούν για το πόσο απελευθερωμένοι είναι και πόσο όμορφη είναι η ζωή τώρα και πως όλα όσα έχουν ζήσει και έχουν υποφέρει βρίσκονται πίσω τους.

M.J.: Ανυπομονώ γι' αυτό.

Μετάφραση από τα αγγλικά: **Ηρώ Ποταμούση**

Σημειώσεις

1. Για τους *Μονολόγους από τη Γάζα* σε διάφορες γλώσσες: <https://www.gazamonologues.com/copy-of-team>
2. Αυτή η φράση προέρχεται από τους βρετανικούς χριστιανικούς σιωνιστικούς κύκλους του 19ου αιώνα. Για περισσότερες πληροφορίες, βλ. Το άρθρο του A.M. Garfinkle, με τίτλο «On the Origin, Meaning, Use and Abuse of a Phrase» <https://doi.org/10.1080/00263209108700876>
3. Για τους *Νέους Μονολόγους από τη Γάζα* στα αραβικά και τα αγγλικά, <https://www.gazamonologues.com/s-projects-basic>
4. Πλήρης ταινία μικρού μήκους: <https://www.gazamonologues.com/videos>
5. Το *From Ground Zero* (2024) είναι μια συλλογή είκοσι δύο ταινιών μικρού μήκους που δημιουργήθηκαν στη Γάζα, με πρωτοβουλία του Παλαιστίνιου σκηνοθέτη Rashid Masharawi. Περισσότερες πληροφορίες στο: <https://www.imdb.com/title/tt32606918/>
6. Για να διαβάσετε και να κατεβάσετε τις επιστολές: https://www.gazamonologues.com/_files/ugd/07c7f7_ffb6e6617e2943ad9b5283f49964079e.pdf

Η **Iman Aoun** είναι βραβευμένη Παλαιστίνια θεατρική καλλιτέχνης, που ξεκίνησε επαγγελματικά την καριέρα της στην El-Hakawati Theatre Company το 1984. Συνίδρυσε το ASHTAR για Θεατρικές Παραγωγές και Εκπαίδευση το 1991 και διετέλεσε καλλιτεχνική διευθύντρια μέχρι το 2021, όταν έγινε γενική διευθύντρια του Θεάτρου ASHTAR. Τα έργα της επικεντρώνονται συχνά στα κινήματα βάσης, στους ιθαγενείς πληθυσμούς, στους νέους, στις γυναίκες και στην ενδυνάμωσή τους στον αγώνα ενάντια στην κατοχή, στην ανισότητα των φύλων, στην ατζέντα διεθνών δωρητών, στη διαφθορά και την πολιτική στασιμότητα. Έχει πραγματοποιήσει συνεργασίες και παρουσιάσεις σε γνωστούς διεθνείς οργανισμούς, όπως τα Ηνωμένα Έθνη, η UNESCO, η UNRWA, η Care International, το Cairo American University, το θέατρο La MaMa της Νέας Υόρκης, το Globe Theatre του Λονδίνου, τα πανεπιστήμια North Umbria και Hamad Ben Khalifa κ.ά. Ως αναγνωρισμένη φεμινίστρια, έγινε η συντονίστρια της εκστρατείας One Billion Rising (2014) για την Παλαιστίνη, μια παγκόσμια πρωτοβουλία της V-Day, για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών. Συντόνισε επίσης την καμπάνια αλληλεγγύης «Γράμματα στη Γάζα», ως απάντηση στη γενοκτονία στη Γάζα (2024). Στη δουλειά της στο θέατρο, που μετρά σχεδόν τέσσερις δεκαετίες, έχει τιμηθεί με βραβεία υψηλού κύρους από το Διεθνές Φεστιβάλ Πειραματικού Θεάτρου του Καΐρου (1996), το UN-Equity-Now-USA (2000), το Περιφερειακό Φεστιβάλ Νέων του Καΐρου (2005), το Φεστιβάλ Αραβικού Θεάτρου Αλγερίου (2009), το Υπουργείο Πολιτισμού της Υεμένης (2010), το CEC Arts-Link (2013), το Παλαιστινιακό Υπουργείο Πολιτισμού (2014, 2017) και το Παλαιστινιακό Υπουργείο Γυναικείων Υποθέσεων (2016). Ήταν φιναλίστ στο Διεθνές Βραβείο Θεάτρου Gilder Coigney

από το LPTW (2020) και το πρώτο ντοκιμαντέρ της, με τίτλο *The Gaza Monologues· δέκα χρόνια και το όνειρο συνεχίζεται*, κέρδισε πολλά διεθνή βραβεία. Έχει συγγράψει τρία βιβλία για την εκπαίδευση στο θέατρο και δέκα σύντομα θεατρικά έργα. Είναι ιδρύτρια και μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Δικτύου Παλαιστινιακών Παραστατικών Τεχνών.

Η **Marina Johnson** είναι υποψήφια διδάκτωρ στο Πανεπιστήμιο Στάνφορντ με διδακτορικό στις Φεμινιστικές Σπουδές, στις Σπουδές Φύλου και Σεξουαλικότητας και στις Συγκριτικές Σπουδές Φυλής και Εθνικότητας. Το 2021-22 ήταν υπότροφος Μεταπτυχιακής Δημόσιας Υπηρεσίας στο Κέντρο Stanford Haas. Το 2022-23 διετέλεσε καλλιτεχνική συνδιευθύντρια του Πειραματικού Θεάτρου Nitery. Κατά τη διάρκεια της παραμονής της στην Παλαιστίνη συν-σκηνοθέτησε τα έργα *Al Manshiyya* (Παλαιστινιακό Εθνικό Θέατρο El Hakawati), *Al Akhbar M3 Manar, Nazira* και *Qirshekl Abyad* (Θέατρο Al Harah) και συντόνισε εργαστήρια στο Θέατρο ASHTAR. Στο Στάνφορντ σκηνοθέτησε το έργο *The Wolves*, στην κεντρική σκηνή του TAPS Winter 2024. Εργάζεται συστηματικά σε προγράμματα θεάτρου της κοινότητας στην περιοχή Bay Area. Έχει εργαστεί ως δραματουργός με την Golden Thread Productions, τη Silk Road Rising, το Πανεπιστήμιο Penn State και σε αρκετές κύριες παραγωγές της κεντρικής σκηνής του Στάνφορντ. Επιλεγμένες επιπλέον σκηνοθετικές δραστηριότητές της περιλαμβάνουν: *The Shroud Maker* (International Voices Project), *Shakespeare's Sisters* (Στάνφορντ) και *The Palestinian Youth Monologues* (Στάνφορντ). Είναι συμπαραουσιάστρια του *Kunafa and Shay*, ενός θεατρικού podcast MENA/SWANA σε παραγωγή της Howl Round Theatre Commons. Η Johnson είναι επίσης μέλος του Πολυπολιτισμικού Ινστιτούτου του Silk Road Rising. Έχει καταρτιστεί στην Εκπαίδευση Θεατρικής Οικειότητας. Έχει εκπαιδευτεί στη Society of American Fight Directors, στην Εταιρεία SIT1, στο Kennedy Center Directing Lab και στο Chicago Director's Lab. Η Johnson κατέχει Πιστοποιητικό Κριτικής Συνείδησης και Αντικαταπιεστικής Πράξης από το Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ, Μεταπτυχιακό στη Σκηνοθεσία από το Πανεπιστήμιο της Αϊόβα και πτυχίο από το Πανεπιστήμιο Penn State. Η ακαδημαϊκή της εργασία δημοσιεύεται στα περιοδικά: *Theatre/Practice*, *TDR*, *Theatre Topics*, *Arab Stages*, *Milestones in Staging Contemporary Genders and Sexualities* (Routledge) και *Women's Innovations in Theatre, Dance, and Performance*, τόμ I: *Performer*s (Bloomsbury). Marina-Johnson.com